

מסורת הש"ס

א) לקמן י"ג ב) וְלִקְמָן
פ"ח. א) וְסָפְדָה ק"י.
מנחת נ"ב. ד) וְנִיבְרַח
הענין נפקח ספק ספקא.
ה) וְלִפְנֵי ע"ג. ו) כְּסִיף:
מלבי, ו) וְעִיבַד טוֹבִין גִּיּוֹן
ד"ה אפילו לא.

הגהות הב"ח

א) נ"ב מת טול ויבס לר'
כ"ל ויחית אלא נמחק;
ב) שם מותרת לזה לא
משכחת לה ואי ב';
ג) ת"ס ד"ה לעולם וכו'
אסיה עליו ברם היא
הוא: ד) ד"ה לר' יהודה
וכי משכחת לה כגון
שקיע:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א) נ"ב באחרות דהיינו
קמייירי באחרות דאסורה
לא קמייירי כ"ל:

חמש עשרה נשים

פרק ראשון יבמות

מוסף רש"י

וסימניך מס נולד ויבס כו'. כדפי' אלמא דמתני רבי חייה כגולן ואי
קורא בהן ואפילו כגולן כגולן אלו הם עולמא אלו הם דמתני
תני פלוגתא דהא רבי חייה אמתני קאי: לרבי לוי אלו הם כולל.
דר' חייה הלך לא מוקמי מתני' בפלוגתא אלא כגולן ולגוף יבס
לדברי הכל: אלו אנוסות אביו כהוא

מסקנה לה. להכי לא נקט לה כמתני'
שאי אמה קורא בה האסורה לזה
מומרת לזה ואחריה כשהיא יבמתה
מתיבמת שיהו ב' אחיות נופלות
להתייבס ומהא זו אסורה לזה משום
אמו וכן זו על זה ומומרת לשני אלא
חדא משכחת לה או האסורה לזה
מומרת לזה או אחותה כשהיא
יבמתה: אי יעקב פסי אהיות
אנס. וילדה ויהא אנס לוי והאמת
יהודה ונשא ראובן אנוסת אביו
אמו של לוי ושמעון נשא אנוסת
אביו אמו של יהודה: אנוסת כשהיא
יבמתה. נופלת ויבסו אלו האסורה
לזה מותרת לזה לא משכחת לה. לפי
ששמיהן אסורות על שניהם אמו של לוי
אסורה לוי משום אמו ואחיה משום
אחות האם וכן יהודה ושמיהן פטורות
מן החליצה ומן הייבוס: ואי פסי
נכריים אנס. וילדה לוי ב' בנים
ונשאו ב' בנים מאשה אחת ונפלו
לפני בניהם האסורה לזה מותרת לזה
משכחת לה אבל לא אחיות ויטו
ועיקר מילתיה דרבי חייה משום ייבוס
שמי אחיות נקט: ה"ג רב אשי אמר
לעולם לית ליה לר' בני כללי ופלוגתא
קא מייירי. כלומר לא מינה דהא דלא
תני אמו אנוסת אביו משום אמו דלא
משכחת לה [בג] הגי כללי דלרבי ל"ל
הי כללי ולא מינה להי שנקיה דלא
מייירי בפלוגתא דפלוגתא ודאי
קמייירי ומאי און לוי מוח דקאמר ליה
ה"ק ליה כו': דאמר כאנוסת אביו.
ולא משכחת לה משפול אס לפני בנה
ליבוס מאחיו ומאביו: דאי עבר
ונסיב. את אנוסת אביו ונפלה ליבוס
לפני בנה ולימני: בלא דאי נמי
משכחת. שלא עבר זה המע בנישואיה:
אנס כללו. ועבר על דת: ואע"פ.

לעולם לית ליה לרבי בני כללי ובפלוגתא קמייירי. ור"ת לימני
אשת איש שפוטרת למה כגון דאמר לה ה"ו גיטך ע"מ
שלא תנשאי לפלוני דפלוני בהמגרש (גיטין דף פ"ב). ר"ח ורבנן דלר"ח
הי גיט ואסורה לפלוני ואם נשאת לאחריו ומת פוטרת למה ור"ע ג'
דאסורה לכל אדם אפי' לרבי אלעזר

מדרבנן עד שימות המגרש או הפלוני
דחיישין שמה תנשא לו לאחר שמתאלמן
או תמגרש מזה ונמלאו בניה ממותרים
כדחיישין בהמגרש (שם דף פ"ד). ע"מ
שלא תנעלי לפלוני שמה תנעל לו
אחר שמתאלמן או אחר שמתגרש
ובעודה תחתיו ליכא למיחש יותר
מאבא ואבין מ"מ לוי דקמיני נמי דאי
כדאמרינן לקמן קשה דלימני נמי להך
ולמאן דנפקא ליה מחמות אשה ניתא
דלא דמי הך לחמות אשה דע"מ שלא
תנשאי שריא ליה בזנות וע"מ שלא
תנעלי יכולה היא להתקדש לו ולא
דמיא לחמות אשה ובע"מ שלא
תנשאי ולא תנעלי נמי אי תשיב אב
כמו בחוק מפלוני אי"כ שריא ליה כי
נשאת לאחריו קודם ואפי' אי לא תשיב
שיור מ"מ לא דמי לחמות אשה דהתם
בשעת נפילה היא אחות אשתו אבל
הכא בשעת נפילה אינה אשת איש עד
שחנעל לו ואפי' תחשבה אשת איש
כיון שמעטס אשת איש אסורה ליעבל
לו מ"מ לא דמי כיון שאם תנעל ליבס
שנאסרה עליו הריא אשת איש ולא
היתה אשת אחיו מעולם הלך לא
פטרה למה ומיהו למאן דנפקא ליה
מולקתה כל היכא דאיכא תרי ליקוחין
קשה וי"ל אע"ג דלוי תני דאי ובפלוגתא
קמייירי לא קמייירי אלא בפלוגתא
דס"ל למאן דמתני' כותיה מדע דלא
תני לוי חייבי לאוין אע"ג דלר"ג לאו
בני חליצה וייבוס יניחו ומאן דמוסיף
לעיל אשת אחיו שלא היה בעולמו
ומשכחת לה כר"ש אע"ג דשמת תנא
דמתני' לא סבר לה כר"ש היינו משום
דכילין אפי' קורא בהן משמע ליה
דקאי אכולהו אבל אי מודו רבנן
לר"א בקדושין דמספקא ליה לאבי
מדקאמר ברש' המגרש (שם דף פ"ב):
ושם) דאם איתא לר' אבא קשיא

שש עריות. י"ג שפוטרת
מחלו ומהו חומר שלכן
ששואות לאחרים. וי"ן
יכולן להנשא לאחר מאביו,
ואם מתו בעולין כהן
נכרים אלו זה לזמיתין
מותרות להנשא להו וקמן
י"א. אבא. אינה יכול
להנשא לאחר על זה מאביו
שהרי היא לו אשת אבא,
וכן אשת אבא ואחות
אביו ואחות מאביו ואשת
אחיו ומאביו שבו לו
בנים ואשת אח אביו,
כגון אסורות לאחר מאביו
כגם שאסורות עליו, ואין
כין לר' יוסף על זה
לעולם, ואם נישאו לאחרים
ולזה נשים אחרות ומתו,
ומותרות לנשא להו, שאין
לזה ערוב אסורה אלא
בנפילה ליבוס עם הערוה
פסס אשת, כיון שפטרה
לצאת ערוב עמדה עלמות
באשר אשת אח שית לו
בנים ויטו.

ליתני אשת איש דמשכחת לה אפילו לרבנן כגון שבה ראובן וקדשה
חוק משמעון ובה שמעון וקדשה סתם ומה שמעון ונפלה לפני לוי
אחיו) ור"ת לרה נמי משכחת לה כגון שקדשה ראובן חוק משני אחין
וי"ל דלא קרינא לגביה אשת המת דכבר נאסרה ועליו לפני קדושי
אחיה משום אשת [אח] ולא חשיב ערוה במקום מזה ומיהו אי
אשת שני מתים דאורייתא כדמשמע בהמגרש (שם דף פ"ב): ושם) ליתני
הכא אשת ב' מתים כגון שבה ראובן וקדשה חוק משמעון ולי אחיו
ובא שמעון וקדשה סתם ומה כו' או צענין שאמר ר' יוחנן צפ' האומר (קדושין דף פ"ב). דאפילו הן ק' מוספין ומשכחת בהן נמי לרה ומיהו
צפ"ג (לקמן לה) ושם ד"ה מדרבנן) ובפ"ב (לקמן י"ב). ושם משמע דאשת שני מתים גזירה דרבנן ושם אפרש וצירושלמי ברש' המגרש פריך לה
מחיי ר' חיינא בשם רבי פנחס ליתני ע"ז נשים כר"א ומשני תמן המורה אסרה עליו ו) הכא הוא אסרה עליו ופי' רבינו יצחק תמן
המורה אסרה עליו ומשנשאה המת און לה היתר להתייבס כשימות מפני שאין איסור שבה תלוי בשום אדם אלא בתורה שאסרה עליו
אבל אשת איש האיסור תלוי בהמגרש שאם ירעה ימירנה ליבס קודם שימות אחיו שנשאה ולהכי לא תני להו דלא דמו להו לפי שבד המגרש
להתייר: דר' קרני' שש עריות המורות מא"ו כו'. ומיהו דמאי ק"ד דהנהו דלעיל דלא דייקי מסיפא וממ"ז כיון דתני לה גבי שש
עריות לא אפרש למיתנייה ברש"א וי"ל דקשיא ליה ללוי דה"ל למיתני ברש"א ט"ו ובסיפא לא היה ליה למיתני אלא ה' ור"ע ג' דאי
משכחת לה דאי עבר ונסיב. מיהו דכלא דאי עבר ונסיב נמי משכחת לה וי' שקדש ולא בעל דאפילו אביו דאמר בפרק בתרא
קדושין (דף פ"ח). גבי אלמנה לכ"ג קידש לוקה היינו משום דכתיב לא יקח אבנא לא יגלה כתיב וי"ל דשמת אסור לקדש מדרבנן
שמה יעול ואפילו יהא מותר לקדשה חשיב דאי מטעם שאסור לצוא עליה ור"ת אפילו ע"י דאי היכי משכחת לה הא ר' יהודה סבר
כר"ע בפרק ד' מיתות (סנהדרין דף ע"ג). דאמר אין קדושין בחייבי לאוין וי"ל דלא סבר לה הש"ס כדבריהם דהתם אלא כמתני'
דפלוני עיה ועוד דעל כרחק מתני' דהכא לא סברה דהא כרבי יהודה דהא קמיני בפ"ב (לקמן דף כ'). איסור מצוה ואיסור קדושה חוללת
ולא מתיבמת ודאי אין קדושין מוספין בחייבי לאוין חליצה נמי לא היעבי ור"ת חייבי בחייבי לאוין דאמר נמנן דלא סבר מתני' כרבי
יהודה דאיסור מצוה ואיסור קדושה מפרש לקמן כגון אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט מומרת ומיהו לישראל ואר"י דע"כ
מתני'